сега се наканиръ да ви отговоря, отъ мѫрдеж мѫ отъ че ли тери перо-
то ли не знаеш. Какво и да е, каквото рекоръ, сѫщъ сега се нака-
нихъ. Но каквото е бъди, че и мѫчение то е мало нужно заедно....
Нашетина ваш като по смеръ, като по хитръ, изглежда, че ние
ще право да по свѣтуваме и да по-гледаме по тѣвръдъ отрани
мелно се бъдуваме. Ваш ли е, или на мене ваш ли е отру-
ка не знаеш. Мене ако питаме, тѣвръдъ ли до-изглежъ. По отъ зимъ
като бѣхъ еще въ Ѿрмоли прѣдъ едно време, въ което се още
дахъ тѣвръдъ хубаво бѣше дометнала на земя та е въ мене да въ тѣнръ
напрасно, да лодъ отъ дюкянъ на дюкянъ (велики и отъ механа на ме-
хана) и пр. Преминѫхме ли ли, когато си, хванахме кръгоръ по-
за да преминѫме Дунавъ (въ тия времена, когато Г=, Г смаяръ ви бѣше
изпратилъ Спасителятелятъ) нагалило се напъдрихъ при ба-
ба ви, ваш щерка и отъ сонце за нагъ се прѣзъ кой пѫтъ да се
обрнѫ сѣмото, за да ви разгадаръ С. Кинки. Сега ваш сѣмовия пѫтъ..
.... Ваш изгъ е свѣтъ, ваш се свѣтува прѣятелъ? — Но изгъ
гарарь! Азъ макаръ и да бѣхъ въ тъмно сѫрце, пакъ тѫрнѫ и еще
ще тѫрнѫ: защото знаеш, че дъждъ то ка ако е горчивъ, но сѫрце ви
ви е сладко. Знаеш еще, че и азъ бѣхъ достоенъ и за повече.
Недѫйте мислѝ, друже, че бѣхъ такъ до толкоръ каменосѫрдечнъ, ка-
квото рекохме, че азъ ще си успокоѝхъ свѣтъ мѫ бѣхъ прѣзъ дадо ви
да ли. Свѣтъ то ли никога не се успокои ала нито еще се

к. 39, 38 ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ ИНВ. № 994